Guinovart amb els seus dos germans i un cosí

ACTIVITAT REALITZADA AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Ajuntament d'Agramunt

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Lleida
La força dels municipis

INSTITUT ESTUDIS ILERDENCS

Consell Comarcal de l'Urgell

HORARIS
Dijous i divendres de 10.00 h a 14.30 h
Dissabte d'11.00 h a 14.30 h i de 17.00 h a 19.00 h
Diumenge d'11.00 h a 14.30 h

SERVEI EDUCATIU
L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius

INFORMACIÓ AMICS DE L'ESPAI GUINOVART I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Telèfon 973 39 09 04 - A/e: *info@espaiguinovart.cat*

PROTECTORS CORPORATIUS

Jové Balasch

Alsina

MAS BLANCH I JOVÉ

ESPAI GUINOVART AGRAMUNT
L'URGELL.LLEIDA

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt

Tel | Fax: 973 39 09 04
www.espaiguinovart.cat

QUI S'HI AMAGA?
L'animalari en l'obra de Guinovart

20 setembre 2026 | 17 gener 2027
Agramunt (Lleida)

QUI S'HI AMAGA?

L'animalari en l'obra de Josep Guinovart

Si bé l'obra de Josep Guinovart posseeix una innegable dimensió reflexiva i de compromís, l'apropament de l'artista al regne animal ens permet explorar una faceta que conviu de manera natural amb aquesta profunditat: la seva mirada juganera. En paral·lel a la transcendència que sovint travessa les seves teles, Guinovart s'acosta a la fauna amb una curiositat desbordant, fent d'aquest univers un camp de proves visual i un espai de llibertat.

Per a l'artista, la forma, el volum i el color dels animals conviden a la recreació. Observa l'entorn amb la capacitat de sorpresa intacta d'un infant i, a través de l'ofici, el transforma en un món tangible i proper. En aquestes obres, Guinovart gaudeix embrutant-se les mans, experimentant amb els materials i celebrant el plaer pur de donar vida plàstica a aquestes criatures.

El primer gran capítol d'aquest bestiari neix de l'experiència física. L'arribada de Guinovart a Agramunt durant la Guerra Civil va suposar un xoc perceptiu per a un nen acostumat a l'entorn urbà de Barcelona. El camp de secà li va obrir les portes a una realitat nova, dictada pels cicles de la natura i la vida a pagès. És en aquest context on descobreix la fauna endèmica de les Terres de Ponent que s'integrarà de manera orgànica al seu vocabulari.

Els mussols, les abelles, els ases i les gallines habiten les seves obres com a companys de la quotidianitat. Són els animals que observava a l'era, els que sentia a la nit des de la cabana del bosc del Siscar, els que formaven part de la feina diària al camp.

Guinovart els plasma des de la proximitat i l'afecte. L'ase de tir, el brunzit de l'abella, el moviment erràtic de les gallines o la presència estàtica del mussol són capturats amb traços ràpids i materials diversos. Aquestes peces reflecteixen la fascinació d'aquell infant de ciutat que descobria la vitalitat del món rural, i que anys més tard decideix recrear-lo al seu taller com un joc de memòria, gaudint de les formes d'aquella primera trobada amb la natura.

Aquesta actitud juganera es fa encara més evident quan la mirada de l'artista s'abaixa arran de terra. La pregunta «Qui s'hi amaga?» es converteix en el motor d'una recerca fascinant entre els rostolls i els terrossos d'Agramunt. És aquí, en el detall més minúscul del paisatge, on el nen Guinovart descobreix un univers en miniatura ple de vida, un món secret que més endavant traslladarà a la seva obra amb la mateixa il·lusió de qui troba un tresor amagat.

El cargol, per exemple, apareix com un element màgic i sorprenent. Per a un infant, trobar un cargol després de la pluja és tot un esdeveniment. Guinovart se sent atret per la closca d'aquest mol·lusc, per la perfecció geomètrica de l'espiral i pel seu ritme pausat. Plàsticament, el cargol li permet jugar amb les formes corbes, amb els relleus i amb la idea mateixa de l'amagatall: la d'aquella criatura tímida que es retreu i s'amaga dins la seva pròpia casa de matèria.

D'altra banda, les formigues representen el moviment constant, el bellugeig incansable que fascina qualsevol nen que s'asseu a observar el sòl. Seguir el camí d'una filera de formigues és un dels primers jocs d'exploració de la natura. En l'obra de Guinovart, aquests petits insectes es tradueixen en línies dinàmiques, en traços nerviosos i en textures que recorren la superfície del quadre, convidant l'espectador a apropar-s'hi i a resseguir-ne el rastre amb la mirada.

En definitiva, l'animalari de Guinovart ens recorda que l'artista mai va deixar de ser aquell nen d'Agramunt que jugava a descobrir què s'amagava darrere d'una pedra o sota una bala de palla.

Les seves obres ens interpel·len directament i ens conviden a participar en aquest joc. Ens demanen que ens hi apropem, que mirem amb atenció entre la pintura i els materials, i que responguem, amb la mateixa curiositat infantil, a la pregunta: I aquí, qui s'hi amaga?

Fundació Espai Guinovart

¿QUIEN SE ESCONDE?

El animalario en la obra de Josep Guinovart

Si bien la obra de Josep Guinovart posee una innegable dimensión reflexiva y de compromiso, la aproximación del artista al reino animal nos permite explorar una faceta que convive de forma natural con esta profundidad: su mirada juguetona. En paralelo a la transcendencia que a menudo cruza sus telas, Guinovart se acerca a la fauna con una curiosidad desbordante, convirtiendo este universo en un campo de pruebas visual y en un espacio de libertad.

Para el artista, la forma, el volumen y el color de los animales invitan a la recreación. Observa el entorno con la capacidad de sorpresa intacta de un niño y, a través del oficio, lo transforma en un mundo tangible y próximo. En estas obras, Guinovart disfruta ensuciándose las manos, experimentando con los materiales y celebrando el placer puro de dar vida plástica a estas criaturas.

El primer gran capítulo de este bestiario nace de la experiencia física. La llegada de Guinovart a Agramunt durante la Guerra Civil supuso un choque perceptivo para un niño acostumbrado al entorno urbano de Barcelona. El campo de secano le abrió las puertas a una realidad nueva, dictada por los ciclos de la naturaleza y la vida en el campo. Es en este contexto donde descubre la fauna endémica de las Tierras de Poniente que se integrará de forma orgánica a su vocabulario.

Los búhos, las abejas, los asnos y las gallinas habitan sus obras como compañeros de la cotidianidad. Son los animales que observaba en la era, los que oía de noche desde la cabaña del bosque del Siscar, los que formaban parte de las labores diarias del campo.

Guinovart los plasma desde la proximidad y el afecto. El asno de tiro, el zumbido de la abeja, el movimiento errático de las gallinas o la presencia estática del búho son capturados con trazos rápidos y materiales diversos. Estas piezas reflejan la fascinación de aquel niño de ciudad que descubría la vitalidad del mundo rural, y que años más tarde decide recrearlo en su taller como en un juego de memoria, disfrutando de las formas de aquel primer encuentro con la naturaleza.

Esta actitud juguetona aún se hace más evidente cuando la mirada del artista desciende a ras del suelo. La pregunta «¿Quién se esconde?» se convierte en el motor de una búsqueda fascinante entre los rastrojos y los terrones de Agramunt. Ahí es donde, en el detalle más minúsculo del paisaje, el niño Guinovart descubre un universo en miniatura lleno de vida, un mundo secreto que más adelante va a trasladar a su obra con la misma ilusión de quien encuentra un tesoro escondido.

El caracol, por ejemplo, aparece como un elemento mágico y sorprendente. Para un niño, encontrar un caracol después de la lluvia es un gran acontecimiento. Guinovart se siente atraído por la concha de este molusco, por la perfección geométrica de la espiral y por su ritmo pausado. Plásticamente, el caracol le permite jugar con las formas curvas, con los relieves y con la idea misma del escondite: la de aquella criatura tímida que se retrae y se esconde dentro de su propia casa de materia.

Por otra parte, las hormigas representan el movimiento constante, el incansable bullir que fascina a cualquier niño que se sienta a observar el suelo. Seguir el camino de una hilera de hormigas es uno de los primeros juegos de exploración de la naturaleza. En la obra de Guinovart, estos pequeños insectos se traducen en líneas dinámicas, en trazos nerviosos y en texturas que recorren la superficie del cuadro, invitando al espectador a acercarse y a seguir su rastro con la mirada.

En definitiva, el animalario de Guinovart nos recuerda que el artista nunca dejó de ser aquel niño de Agramunt que jugaba a descubrir qué se escondía detrás de una piedra o bajo una paca de paja.

Sus obras nos interpelan directamente y nos invitan a participar en este juego. Nos piden que nos acerquemos a ellas, que observemos con atención entre la pintura y los materiales y que respondamos, con la misma curiosidad infantil, a la pregunta: Y aquí, ¿quién se esconde?

Fundación Espai Guinovart

ESPAI GUINOVART AGRAMUNT
L'URGELL.LLEIDA

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

QUI S'HI AMAGA?
L'animalari en l'obra de Guinovart

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el divendres
20 de setembre de 2026 a les 12.00 h.

L'exposició romandrà oberta del 20 de setembre de 2026
al 17 de gener de 2027.

Altres exposicions al Petit Espai

A TRENC D'ALBA
Exposició Col·lectiva

12 de juny de 2026 I 25 d'octubre de 2026

Disseny i impressió: Arts Gràfiques de la Diputació de Lleida _ DL: L 692-2026